

інформування про роботу Комітетів Верховної Ради України та взаємодію з громадянами на різних комунікаційних майданчиках.

Під час курсу 8 фахівців громадської організації «Інтерньюз-Україна» консультували працівників Комітетів, а також проводили тренінги із підготовки текстових матеріалів для різних цільових аудиторій, засади комунікації в соціальних мережах, антикризові комунікації, роботу з фото-, аудіо- і відеоконтентом, медіа-планування, інструменти взаємодії з громадянами, особливості результативного діалогу зі ЗМІ [4]. Зокрема, за кожним комітетом був закріплений консультант, який допомагав його представникам розробляти медіа-плани щодо висвітлення роботи комітетів, створювати комунікаційні продукти, писати тексти різного призначення, працювати із відео, наповнювати сторінки у соціальних мережах.

Серед позитивних результатів навчання слід відзначити: більш повне та системне висвітлення діяльності комітетів, збільшення числа переглядів онлайн трансляцій їх засідань, практичний досвід з написання матеріалів, їх стилістичного оформлення, підготовки візуальних продуктів, які отримали працівники секретаріатів комітетів [1].

Тож, як бачимо, ключовим напрямком досягнення оптимального балансу процесів оновлення кадрового потенціалу в контексті підвищення комунікаційної спроможності українського парламенту є розроблення та впровадження спеціальних професійних і короткострокових програм підвищення кваліфікації працівників Апарату Верховної Ради України.

Також, слід зазначити, що виконання окремих комунікаційних функцій може здійснюватись із тимчасовим залученням третіх осіб на контрактній основі. Наприклад, підтримка комунікацій в соціальних мережах, послуги перекладу, наповнення веб-сайту, опитування цільових аудиторій, медіа-аналітика, створення брендбуку тощо.

Список використаних джерел

1. Завершено навчальний курс з підвищення комунікаційної спроможності комітетів Верховної Ради України // URL: <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/196522.html>
2. Комунікаційна стратегія Верховної Рад України на 2017-2021 роки // URL: <http://portal.rada.gov.ua/uploads/documents/44841.pdf>
3. Михалевська Л.Б. Кадровий потенціал органів державної влади як об'єкт наукового дослідження // Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування. 2015. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2015_1_5
4. Розпочався навчальний курс з підвищення комунікаційної спроможності комітетів Верховної Ради України // URL: <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/194738.html>

Щербата М.Ю., Гришова Р.В.

ДЕРЖАВНІ МЕХАНІЗМИ ПОЛІТИКИ ПРОТИДІЇ РОЗВИТКУ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Досліджуючи причини виникнення тіньових фінансових потоків нелегальної діяльності та їх впливу на різні сфери національної економіки та міжнародних відносин, можна констатувати, що більша частина науковців та фахівців міжнародних відносин визначають феномен тіньової діяльності негативним та

таким, що потребує застосування дієвих інструментів побудови державної політики з метою запобігання її наслідкам в економічній сфері та викривання фактів корупції на всіх рівнях. Такі висновки зробили сучасні науковці-практики Ковальова О.В. [1], Гришова І.Ю.[2,4], Грищенко І.М.[3, 8], Мищак І.М.,[2] Приліпко С.М. Ніколюк О.В.,[5] та інші. Отже, в короткостроковій перспективі нелегальна діяльність в тіньовій сфері може формувати певні переваги для персоналу та підприємств (отримання неоподаткованого прибутку чи можливості отримати робоче місце в кризових умовах) або споживачів (зниження ціни на товари та послуги). Але така діяльність не вносить ніяких преференцій в систему регулювання економіки, а лише генерує непрозору боротьбу за поділ ринків ресурсів, підвищує кримінагенність суспільства, завдає збитків державі та бюджету, нівелює механізми державного управління та законодавче забезпечення державотворення, не сприяє здоровій конкурентній боротьбі державних підприємств, відмітає соціальну справедливість в суспільстві та соціальну відповідальність бізнесу по відношенню до своїх працівників, стейкхолдерів, споживачів, інших суб'єктів бізнесу, руйнує міжнародні торговельні відносини та репутацію країни на світових ринках.

Наслідки злочинних дій не обмежуються окремою сферою, а зачіпають всі ланки державного управління та соціально-економічного життя суспільства, несуть пряму загрозу національній безпеці та підживлюють економічну злочинність на міжнародному рівні, що генерує високі ризики небезпеки політичної та законодавчої влади та визначає загрозу самій державності. Внаслідок деградації функціонування соціальних та економічних інституцій, економічна злочинність компрометує державні органи влади, знижує довіру до моделі ринкових відносин та демократичного устрою держави, деформує новітні перетворення країн, що розвиваються.

Тіньова економіка ставить в положення жертви населення цілих країн і експлуатує людську уразливість, витягуючи при цьому великі прибутки. Вона охоплює, обвиває і навіть гальмує цілі індустрії, що позначається на злочинних сферах сертифікації та легалізації послуг для суб'єктів бізнесу . [6]

Такий комплексний стан потенціальних та реальних загроз, що генерує карколомні наслідки функціонування тіньової економіки безперечно сьогодні стосується України і вимагає ефективних дій від державних органів влади, механізмів та інструментів реалізації державної політики формування стратегічних напрямів щодо скорочення масштабів економічної злочинності.

Список використаних джерел

1. Ковальова О.В. (2020). Інноваційний інструментарій структурної політики управління розвитком аграрного сектору економіки. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України, (2), 99-108. <https://doi.org/10.32886/instzak.2020.02.11>
2. Мищак І.М., Гришова Р.В. (2018) Державні механізми реалізації захисту прав людини на освіту. Конкурентоспроможність вищої освіти України в умовах інформаційного суспільства [Електронний ресурс] : збірник тез I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Чернігів, 9 листопада 2018 р) / Чернігів.

- нац. технол. ун-т. – Текст. і граф. дані. – Чернігів, 2018. – С.767-769 – Режим доступу : <https://www.stu.cn.ua>.
3. Грищенко І. Програма діяльності Кабінету Міністрів України в аспекті консолідації та розвитку української нації. Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. 2020. Вип. 1. С. 3340. DOI 10.36.030/2664-3618-2020-1-33-40
 4. Inna Gryshova, Tetiana Tielkiniena and Aida Guliyeva (2018) Lobbying for Public Interests as a Democratic Social Leadership Factor for Reforming Legislation In: Strielkowski W., Sustainable Leadership for Entrepreneurs and Academics. Springer Proceedings in Business and Economics. Springer, Cham 481-489
 5. Gryshova I., Nikoliuk O., Marchuk L. Institutional aspects of the regulation of economic security of the agricultural production // Food Industry Economics. 2019. Vol.11, Issue 3. P. 23-32. doi: 10.15673/fie.v11i3.1458
 6. Самсонова В. В. Особливості сертифікації послуг у сфері сільського зеленого туризму. Науковий вісник національного університету біоресурсів і природокористування України. 2015. Вип. 211. Ч. 1. С. 151–158.
 7. Лупенко Ю. О. Інтеграція та самоорганізація аграрного бізнесу в умовах децентралізації влади / Ю. О. Лупенко, М. Ф. Кропивко, М. Й. Малік. – К. : ННЦ ІАЕ, 2015. – 444 с.
 8. Gryshchenko, I. (2016), “The impact on the formation of personal needs leadership”, Scientific Bulletin of National Mining University, vol. 4, pp. 154-160.

СЕКЦІЯ 4.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ, ПЕРЕПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Антонова О.В., Шпітун І.І.

НАВЧАННЯ ЯК ДОСЛІДЖЕННЯ: ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ПРОБЛЕМНОГО ПІДХОДУ ПРИ ВИВЧЕННІ ОСОБЛИВОСТЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Розв’язання локальних і масштабних проблем сучасного суспільства вимагає від персоналу інститутів публічного управління нових підходів і нестандартних рішень. Це ставить питання про ефективність діяльності не лише керівника, що безпосередньо залежить від його науково-філософських, суспільно-політичних, предметних та спеціально-функціональних знань і вмінь, готовності до розвитку та самовдосконалення, а й виконавців, чия мотивація повинна визначатися усвідомленням суворої необхідності, що визначає повсякденну управлінську практику. Зазначене викликає потребу постійного оновлення методологічних підходів до підготовки публічних службовців, пошуку оптимальних засобів досягнення мети процесу навчання, що забезпечить цілеспрямований, неперервний професійний розвиток та формування способу мислення, що постійно оновлюється.